

Mezőberény, 1887. november 25. – Budapest, 1970. szeptember 15.

Agrárproletár családban született. A tanyai iskolában hat elemi osztályt végzett, majd katona lett, harcolt az első világháborúban. Leszerelése után néhány hold földjén gazdálkodott s egy kis szatócsboltot tartott fent. 1920-ban megalapította a mezőberényi Törpebirtokos és Földmunkásegyletetet, amelynek 1936-ig elnöke volt. Az 1920-as években a Dénes István-féle Magyarországi Munkáspárt helyi vezetője; 1929-ben beválasztották Békés vármegyei törvényhatósági bizottságba. 1930 szeptemberében csatlakozott a szociáldemokratákat is tömörítő megyei ellenzéki blokkhoz, a Békés Vármegyei Ellenzéki Szövetséghez, vezetőségi taggá választották. 1929 végén közreműködött az ún. mezőberényi program kidolgozásában, ott volt a Tolna megyei Felsőnyéken az első kisközpárti „gazdakongresszuson”, majd Derecskén az első vármegyei szervezet alakuló népgyűlésén. A Békés vármegyei kisközpárt szervezet alelnökének választották, részt vett az 1930. októberi zászlóbontó nagygyűlés előkészítésében és lebonyolításában, az országos alelnökké választották. 1945 áprilisától az Országos Földbirtokrendező Tanács tagja, novembertől alelnöke. 1945. november 4-étől nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő, mandátumát 1949. április 12-ig az FKGP országos listáján szerezte, 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról került be a törvényhozásba. 1947. június 6-ától ismét az FKGP alelnöke és a politikai bizottság tagja, 1948. április 17-étől társelnök, június 24-étől az országos fegyelmi bizottság tagja. 1948. december 8-ától az FKGP PB által a párttagság felülvizsgálatára kiküldött ötös bizottság tagja. 1947 nyarától részt vett a Földműves-szövetkezetek Országos Központja igazgatóságának és a végrehajtó bizottságának munkájában. 1950-ben a földbirtokrendező tanács elnökhelyetteseként ment nyugdíjba; a Hazafias Népfront aktivistájaként folytatta közéleti tevékenységét.